

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

4 mei 2007

ONTWERP VAN DECREET

tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiesector

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	9
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	19
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet	35
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringssimpactanalyse	43

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

In het Vlaamse regeerakkoord 2004-2009 verbonden de Vlaamse coalitiepartners zich ertoe werk te maken van een samenleving met minder regels, maar beter gehandhaafde regels. Hierin kadert het engagement van de Vlaamse Regering om het regelgevingsproces goed te organiseren. Een van de instrumenten daartoe is het verminderen van het aantal strafsancities, en, waar dat nodig is, het vervangen van strafsancities door administratieve sancties.

Dit ontwerp van decreet strekt ertoe in het beleidsdomein toerisme strafsancities door administratieve sancties te vervangen, onmiddellijke stopzetting van een onvergunde (hotel- en kampeer)exploitatie mogelijk te maken en tot een stroomlijning te komen van de huidige verschillende sectorale regelgevingen.

Inbreuken op de hotelregelgeving (het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logies-verstrekkende bedrijven), de kampeerregelgeving (het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven) en op het 'Toerisme voor Allen'-decreet (het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen') worden in de huidige wetgevingen beteugeld met strafsancities.

Op grond van deze huidige decreten zijn ambtenaren en personeelsleden van het agentschap Toerisme Vlaanderen bevoegd om processen-verbaal op te maken tegen niet-vergunde hotels en campings en personen die er zich wederrechtelijk op beroepen houder te zijn van de betreffende 'Toerisme voor Allen'-erkenning. Deze processen-verbaal worden aan het Openbaar Ministerie bezorgd dat desgevallend de strafrechtelijke vervolging op gang brengt.

De Vlaamse overheid heeft vandaag weinig vat op wat er met de processen-verbaal, die inbreuken vaststellen, gebeurt. Het Openbaar Ministerie alleen bepaalt immers de opportuniteit van de strafvervolging. De cijfers bewijzen dat inbreuken op de toeristische regelgeving voor vele parketten geen prioriteit is.

In de praktijk blijken de processen-verbaal immers weinig aanleiding te geven tot effectieve vervolging voor de strafrechtbanken.

In de periode 2000-2005 werden er bijvoorbeeld 99 processen-verbaal opgesteld tegen niet-vergunde campings (kampeerterreinen, kampeerverblijfparken en vakantieparken): 58 processen-verbaal werden geseponeerd, 7 leidden tot een strafrechtelijke veroordeling en 34 bevinden zich in onderzoek.

De vaststelling is dus dat verbaliseren maar in beperkte mate tot vervolging leidt. Het gevolg hiervan is dat er in Vlaanderen een aantal toeristische exploitanten ongestraft een illegale toestand in stand kunnen houden.

Deze toestand is problematisch.

Eenzijds ondergraaft deze toestand het beoogde kwaliteitsbeleid in de toeristische sector.

Anderzijds werkt het oneerlijke concurrentie in de hand. Wanneer uitbaters van toeristische infrastructuur gedurende jaren illegaal uitbaten, gaat dit ten koste van uitbaters die vaak hebben geïnvesteerd om wel in orde te zijn met de geldende reglementering. De sector vraagt dat de overheid optreedt tegen uitbaters (in het geval van 'Toerisme voor Allen' verblijven, verenigingen en ondersteuningspunten) die handelen in strijd met de reglementering.

Bovendien tast de ongelijke behandeling het vertrouwen van de toeristische ondernemers en van de beroepsfederaties in de overheid aan.

Vandaar dat de Vlaamse Regering werk wil maken van een efficiënt en effectief handhavingsbeleid in de toeristische sector.

Dit veronderstelt een efficiënt vergunningenbeleid, doeltreffende inspectiemogelijkheden en adequate sancties.

De Vlaamse minister van Toerisme bereidt momenteel een koepeldecreet voor alle toeristische logiesvormen voor. Hierin zal een uniform en eenvormig vergunningenbeleid én handhavingsbeleid voor de toeristische logiessector worden opgenomen. Het is de bedoeling de bepalingen van dit ontwerpdecreet maximaal op te nemen in het toekomstig koepeldecreet voor de toeristische logiessector.

In afwachting hiervan is het raadzaam om de handhaving van de vigerende regelgeving inzake logiesverstrekkende bedrijven, terreinen voor openlucht recreatieve verblijven en exploitaties (verenigingen en ondersteuningspunten) in het kader van 'Toerisme voor Allen' nu reeds op efficiënte wijze te verzekeren. De Vlaamse overheid moet immers doel-

treffend kunnen optreden tegen flagrante overtredingen van de regelgeving om een halt toe te roepen aan toestanden van oneerlijke concurrentie. Tevens moet zij de kwaliteit van de sector kunnen garanderen. De Vlaamse overheid moet zo snel als mogelijk over de daartoe vereiste instrumenten beschikken.

Om de hierboven geschetste doelstelling te realiseren wordt in dit ontwerp van decreet voorzien in het opleggen van administratieve geldboeten voor diegenen die een logiesverstrekkend bedrijf of een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven exploiteren zonder de daartoe vereiste vergunning of een 'Toerisme voor Allen'-erkenning wederrechtelijk gebruiken. Tevens kan de onmiddellijke stopzetting van een onvergunde (hotel- of kampeer)exploitatie worden bevolen.

Volledigheidshalve dient vermeld dat het agentschap Toerisme Vlaanderen, rekening houdende met het principe rechter/partij, de toepassing van dit voorstel zo dient te organiseren dat de drie partijen (1° de vergunning/erkenning-verlener, 2° degene die de administratieve geldboete oplegt en 3° de personen die de inspecties uitvoeren, overtredingen opsporen en vaststellen en de stopzetting bevelen) onafhankelijk van elkaar de hun toevertrouwde opdrachten kunnen uitvoeren. De Vlaamse Regering zal hiermee rekening houden in de verdere uitvoeringsbesluiten van dit ontwerp van decreet.

In concreto vervangt dit ontwerp van decreet de huidige strafsancities door administratieve sancties. Dit betekent dat het exploiteren van een toeristische exploitatie zonder vergunning (of in het geval van 'Toerisme voor Allen', het wederrechtelijke gebruik van een betreffende erkenning) niet langer strafrechtelijk vervolgd kan worden. Uiteraard belet dit de strafrechtelijke vervolging voor andere misdrijven (bijvoorbeeld inbreuken op de ruimtelijke ordening) niet.

Vervanging van strafsancities door administratieve sancties

Dit ontwerp van decreet vervangt dus de strafsancities die tot op heden bepaald waren in het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die

een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' door administratieve sancties.

Er wordt dus gekozen voor een systeem waarbij de Vlaamse overheid bij inbreuken op de vergunningsplicht, desgevallend het erkenningsgebruik, onafhankelijk van het Openbaar Ministerie, kan bijsturen en/of beteugelen.

Het invoeren van een systeem van administratieve geldboeten biedt voordelen:

- een betere handhaving van de reglementering die slechts zelden of niet leidde tot strafvervolging en dus vaak ongestraft bleef;
- door een betere handhaving wordt een kwaliteitsbeleid mogelijk en wordt een halt toegeroepen aan oneerlijke concurrentie;
- de ontlasting van de parketten en van de strafge rechten van een groot deel van de strafvervolging. Dit betekent dat het parket zich prioritair kan toeleggen op haar echte vervolgingsprioriteiten.

Hierbij wordt maximaal rekening gehouden met de principes die werden gehanteerd bij de redactie van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten. Tevens is de voorliggende regeling in grote mate geïnspireerd op de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn (BS 05.08.2004). In dit ontwerp van decreet wordt grotendeels voorzien in eenzelfde systeem en rekening gehouden met de bekommernissen zoals uiteengezet in de memorie van toelichting bij het voormelde decreet (*Parl. St.* VI. R. 2002-03, nr 1812/1, vanaf pagina 4).

Mogelijkheid tot stopzetten van de exploitatie

Hoe dan ook moet voorkomen worden dat exploitanten gedurende een procedure in het kader van administratieve geldboeten blijven exploiteren zonder vergunning.

Vandaar de mogelijkheid om de onmiddellijke stopzetting van een dergelijke exploitatie. Mutatis mutan-

dis is hetzelfde bepaald in het kader van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

Het ontwerp bepaalt dat diegenen die de stopzetting kunnen bevelen alle maatregelen mogen nemen die noodzakelijk zijn om de stopzetting mogelijk te maken. Hierbij behoort ook de mogelijkheid tot verzegeling. Uiteraard zal diegene die de gelegde zegels uit nalatigheid of met opzet verbreekt, vervolgd en gestraft kunnen worden conform de artikelen 283 e.v. van het Strafwetboek.

Het exploiteren zonder vergunning maakt dat de kwaliteitsgarantie (inclusief veiligheid en hygiëne) van het logies ten aanzien van de klant (de toerist) niet kan worden gewaarborgd. Vandaag blijven inbreuken op de vergunningsplicht in de praktijk vaak onbestraft. De cijfers tonen aan dat inbreuken op de toeristische regelgeving voor veel parketten geen prioriteit is. Het parket van Turnhout bijvoorbeeld sepondeerde in 2001 een zaak tegen een niet-vergunde camping in Geel zonder brandveiligheidsattest en de nodige hygiënische voorzieningen vanwege 'andere prioriteiten'.

Hoe dan ook moet voorkomen worden dat exploitanten in bepaalde extreme gevallen blijven exploiteren zonder vergunning. Optreden via gerechtelijke weg blijkt onvoldoende garanties te bieden dat de toerist tijdig en afdoend wordt beschermd tegen dergelijke praktijken. Het uitblijven van de bovenstaande waarborg is een voldoende zwaarwichtige reden om af te wijken van het beginsel dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen.

De mogelijkheid tot stopzetting van de exploitatie wordt enkel ingevoerd in de huidige hotel- en kampeerregelgeving (waar er gewerkt wordt met vergunningen) en niet in het 'Toerisme voor Allen'-decreet waar er gewerkt wordt met (niet-verplichte) erkenningen.

Stroomlijning van de regelgeving

Dit ontwerp van decreet komt tegemoet aan de doelstelling van de Vlaamse Regering om te komen tot een grotere eenvormigheid in de regelgeving.

Het ontwerp stroomlijnt de sanctiemogelijkheden in drie sectorale wetgevingen binnen het beleidsdomein toerisme. Inbreuken op het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven, op het decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve

verblijven en op het 'Toerisme voor Allen'-decreet komen in aanmerkingen voor dezelfde sancties, t.w.:

- een administratieve geldboete van ten minste 250 euro en ten hoogste 25.000 euro;
- de onmiddellijke stopzetting van een exploitatie zonder vergunning (enkel in het geval van hotel- en kampeerexploitaties).

Ook de procedures die leiden tot het opleggen van één of beide sancties worden gelijkgeschakeld. Met respect voor de rechten van verdediging wordt bepaald hoe de sancties opgelegd kunnen worden, en hoe hiertegen beroep kan worden aangetekend.

Zowel in geval van betwisting van de beslissing van Toerisme Vlaanderen tot opleggen van een administratieve geldboete als tegen het bevel tot stopzetting van de exploitatie zonder vergunning, kan de betrokkene beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is.

Door enkel aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid te geven om van het beroep kennis te nemen, wordt gewaarborgd dat een rechter met volle rechtsmacht oordeelt, inachtgenomen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (arrest nr. 47650/99) en het Arbitragehof (arresten nr. 128/99, nr. 96/2002 en nr. 105/2004) terzake.

Bovendien is de bevoegdheidstoewijzing aan de rechtbank van eerste aanleg conform de bestaande bevoegdheidsverdeling tussen de rechtbanken uitgetekend door de federale wetgever. Er wordt hieromtrent verwezen naar artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De rechtsleer sluit niet uit dat ten gevolge van de wijziging van artikel 19, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, de gemeenschappen en gewesten voortaan op grond van hun eigen (accèssoire) bevoegdheden bevoegdheidstoekenningen aan de rechtbanken kunnen doen.

Er wordt eveneens verwezen naar punt 4 (en voetnoot 11) van het advies 40.951/1/V van de Raad van State over het voorontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus (*Parl. St.* VI. R. 2006-07, nr. 1000/1).

Daarnaast wordt ook de vaststelling van de inbreuken eenvormig. Elke inbreuk op de sectorwetgeving wordt vastgesteld met een proces-verbaal, dat gelijke

bewijskracht heeft en dat binnen eenzelfde termijn en op een gelijkaardige manier bezorgd wordt aan de overtreder, in voorkomend geval aan de eigenaar, aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester waar de exploitatie ligt.

De inbreuken worden vastgesteld door middel van een proces-verbaal dat bijzondere bewijskracht heeft, met name dat geldt tot bewijs van het tegendeel. De processen-verbaal moeten op straffe van verval van die bijzondere bewijskracht binnen dezelfde termijn, op dezelfde wijze en aan dezelfde personen bezorgd worden.

Dit ontwerp van decreet is derhalve een project van juridisch-technische vereenvoudiging.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Het voorliggende ontwerp van decreet regelt enkel de algemene bevoegdheid inzake toerisme; geen vestigingsvoorwaarden inzake toerisme.

In deze zin dient er verwezen te worden naar arrest nr. 25 van 26 juni 1986 van het Arbitragehof van België inzake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, ingesteld door de Ministerraad op 12 februari 1985.

Het Arbitragehof oordeelde in zijn arrest nr. 25 van 26 juni 1986 dat het huidige decreet houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven alleen bepalingen bevat betreffende de kwaliteit van het hotelwezen en de bescherming van toeristen, waardoor ze onder de algemene bevoegdheid van de gemeenschappen voor toerisme ressorteren, en dat het dus niet gaat om vestigingsvoorwaarden inzake toerisme, waarover het Arbitragehof in een later arrest (arrest nr. 36 van 10 juni 1987 betreffende het statuut van de reisbureaus) oordeelde dat deze tot de bevoegdheid van de nationale overheid waren blijven behoren, en die sinds de staatshervorming van 1993 aan de gewesten zijn toegewezen.

Aangezien de voorliggende bepalingen dezelfde aspecten inzake de logiesverstrekkende bedrijven

regelen waarvan het Arbitragehof eerder heeft beslist dat ze tot de algemene bevoegdheid voor toerisme behoren, regelt het voorliggende ontwerp van decreet dan ook een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikelen 2, 5 en 8

De artikelen 2, 5, en 8, van het ontwerp van decreet voeren dezelfde bepalingen in de drie sectordecreten in.

Dit artikel vervangt de huidige strafsancities door administratieve sancties.

Paragraaf 1 bepaalt wie in aanmerking komt voor een administratieve sanctie. Ratione materiae werd het toepassingsgebied van de bestaande decreten behouden. Deze paragraaf definieert tevens de minimale en maximale hoogte van de administratieve geldboeten. Het spreekt voor zich dat administratieve sancties zowel opgelegd kunnen worden aan natuurlijke personen als aan rechtspersonen.

Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt de termijn waarbinnen Toerisme Vlaanderen kan beslissen om een geldboete op te leggen. Voorafgaandelijk krijgt de overtreder de gelegenheid om zijn verweermiddelen naar voor te brengen (tijdens een hoorzitting). De beslissing waarbij een administratieve sanctie wordt opgelegd wordt gemotiveerd, in overeenstemming met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De beslissing wordt betekend aan de overtreder met onder meer de vermelding van de beroepsmogelijkheid tegen deze beslissing (§5).

Verder voorziet §6 in een regeling voor verzachtende omstandigheden en §7 voorziet in een regeling voor samenloop, die kunnen leiden tot een verlaging, respectievelijk een verhoging, van de administratieve geldboete. De regeling in §6 mag echter niet in die zin worden begrepen dat Toerisme Vlaanderen eerst een (eerste) bedrag bepaalt en vervolgens een tweede bedrag, dat rekening houdt met verzachtende omstandigheden.

Paragraaf 8 voorziet in de mogelijkheid tot verdubbeling van het bedrag van de administratieve geldboete in geval van wettelijke herhaling binnen een termijn van vijf jaar.

Dit ontwerp van decreet besteedt derhalve grote zorg aan de rechten van de verdediging.

Paragrafen 9 en 10 is een uitdrukkelijke delegatie aan de Vlaamse Regering om deze bepaling(en) verder uit te voeren in een besluit van de Vlaamse Regering.

Artikelen 3 en 6

Deze artikelen voeren een nieuwe sanctiemogelijkheid in, met name de stopzetting van een niet-vergunde (hotel- of kampeer)exploitatie.

Het exploiteren zonder vergunning maakt dat de kwaliteitsgarantie (inclusief veiligheid en hygiëne) van het logies ten aanzien van de klant (de toerist) niet kan gewaarborgd worden. In de bovenstaande algemene toelichting werd reeds uiteengezet dat het uitblijven van deze waarborg een voldoende zwaarwichtige reden is om af te wijken van het beginsel dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen.

De bepaling inzake de mogelijke stopzetting van de exploitatie is geconstrueerd naar analogie met het stakingsbevel zoals dit bestaat inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening (artikelen 154 en 155 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

Het artikel verduidelijkt dat de stopzetting enkel kan worden bevolen voor onvergunde exploitaties en bevat een aantal waarborgen voor de overtreder, waaronder:

- de verplichte voorafgaandelijke ingebrekestelling;
- het bij afwezigheid op een zichtbare plaats aanplakken van het bevel tot stopzetting van de exploitatie;
- de verplichte vastlegging van de vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie in een proces-verbaal;
- het verzenden van het proces-verbaal aan de overtreder binnen een termijn van vijftien kalenderdagen;
- de noodzaak tot bekrachtiging van het bevel tot stopzetting van de exploitatie door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme, nadat de betrokkene is gehoord;
- de kennisgeving van deze bekrachtiging aan onder meer de overtreder binnen vijf werkdagen.

Bovendien beschikt de overtreder over de mogelijkheid om met een procedure zoals in kort geding de opheffing van het bevel tot stopzetting van de exploitatie te vorderen.

Artikelen 4, 7 en 9

In deze artikelen wordt bepaald wie bevoegd is om toezicht en controle uit te oefenen in het kader van dit ontwerp van decreet.

Overtredingen van de decretale bepalingen worden opgenomen in een proces-verbaal.

Het proces-verbaal is een bevoorrecht getuigenis, in geschreven vorm, van feiten die persoonlijk en op zintuiglijke wijze werden vastgesteld door een ambtenaar of beambte, belast met het opsporen van inbreuken in de uitoefening van zijn functie. Door het opstellen van dit proces-verbaal geeft de verbalisant te kennen dat de vastgestelde inbreuk kan worden bestraft.

De inspecteur mag enkel optreden voor materies waarvoor hij bevoegd is. Wanneer de inspecteur in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van dergelijke inbreuken, moet hij, voor zover hij voldoende zekerheid hierover heeft, een proces-verbaal van inlichting opstellen.

Aan het proces-verbaal wordt een bijzondere bewijswaarde toegekend, die inhoudt dat het proces-verbaal bewijskracht heeft tot 'bewijs van het tegendeel' en dus niet een loutere inlichting betreft. Dit om de moeilijke bewijsbaarheid van sommige inbreuken te verhelpen, en de handhaving van dit ontwerp van decreet niet onnodig te bemoeilijken. Het verleden heeft immers aangetoond dat het bewijzen van, zelfs duidelijke, overtredingen op de vergunningsplicht niet altijd een sinecure is.

De zwaarwichtigheid van deze bewijskracht wordt enigszins getemperd door de verplichting de overtreder binnen een bepaalde termijn, namelijk vijftien kalenderdagen, op straffe van verlies van de bijzondere bewijskracht, een afschrift te bezorgen.

Volledigheidshalve dient vermeld dat het bezorgen van het proces-verbaal binnen de termijn niet op straffe van nietigheid wordt ingeschreven en dit naar analogie met bestaande wetsbepalingen inzake de sociale inspecties. De sanctie ligt in het verlies van de bijzondere bewijskracht; dit wil zeggen dat het

proces-verbaal geen bewijskracht meer heeft ‘tot het bewijs van het tegendeel’ maar nog slechts geldt als inlichting of als begin van bewijs door geschrift.

De bijzondere bewijswaarde geldt bovendien niet voor de subjectieve vaststellingen die in het proces-verbaal zijn vervat, noch voor de juridische gevolgen die de verbaliserende ambtenaar daaruit afleidt, bijvoorbeeld in de vorm van een interpretatie of commentaar. De bewijskracht geldt ook niet voor de inlichtingen die de verbaliserende ambtenaar heeft ingewonnen.

Het bezorgen van het proces-verbaal gebeurt binnen een termijn van vijftien kalenderdagen. Hier gelden de volgende regels:

- de termijn van vijftien kalenderdagen neemt een aanvang de eerste kalenderdag na het opstellen van het proces-verbaal;
- de vervalddag (vijftiende dag) is in de termijn begrepen;
- wanneer de vervalddag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, dan wordt deze verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Verder voorziet het artikel nog in het informeren van Toerisme Vlaanderen, de burgemeester, en in voorkomend geval de eigenaar, door middel van het toezenden van een afschrift van het proces-verbaal aan die personen.

Het laatste lid is een delegatie aan de Vlaamse Regering om deze bepaling(en) mogelijks verder uit te voeren in een besluit van de Vlaamse Regering.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het decreet van 20 maart 1984
houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven

Artikel 2

Artikel 7 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 7

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die zonder vergunning een logiesverstrekkend bedrijf als vermeld in artikel 3, §1, exploiteert of die wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 5.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 8.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzoekschrift, beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.”.

Artikel 3

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 18 juli 2003 en 19 maart 2004, wordt een artikel 7bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 7bis

De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen, na voorafgaande ingebrekestelling, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie, vermeld in artikel 3, §1, die plaatsvindt zonder vergunning. Ze zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling, en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als zij niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voornoemde bevel op een zichtbare plaats aan.

De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 8 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Op straffe van verval moet het bevel tot stopzetting van de exploitatie binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, na ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene werd gehoord, door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 8, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

De betrokkene kan met een procedure zoals in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.”.

Artikel 4

Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het logiesverstrekkende bedrijf, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

HOOFDSTUK III

Wijzigingen van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

Artikel 5

Artikel 8 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, §2, exploiteert, laat exploiteren, gebruikt of laat gebruiken, of die wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 6.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 9.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzochtschrift, beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.”.

Artikel 6

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 13 april 1999, 19 maart 2004 en 7 mei 2004, wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 8bis

De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen, na voorafgaande ingebrekestelling, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie, vermeld in artikel 2, §2, die plaatsvindt zonder vergunning. Ze zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling, en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als zij niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voornoemde bevel op een zichtbare plaats aan.

De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 9 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Op straffe van verval moet het bevel tot stopzetting van de exploitatie binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, na ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene werd gehoord, door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 9, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

De betrokkene kan met een procedure zoals in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.”.

Artikel 7

Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 9

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het terrein voor openluchtrecreatieve verblijven, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003

betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’

Artikel 8

Artikel 15 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’ wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 15

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een erkenning, label of beschermde benaming als vermeld in dit decreet.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 16.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzoekschrift, beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.”.

Artikel 9

Artikel 16 van hetzelfde wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 16

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het verblijf, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en, in voorkomend geval, aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 10

Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, zal de Vlaamse Regering bij besluit de personeelsleden binnen haar diensten machtigen om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboeten, vermeld in dit decreet, en eventuele invorderingskosten te verhalen.

Artikel 11

De Vlaamse Regering stelt de ambtenaren en personeelsleden aan die gemachtigd worden om overtredingen vast te stellen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven,

het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven of het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen'.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 17 januari 2007
50/EP/ep/011501

Aan de heer BOURGEOIS Geert
Vlaams minister Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media & Toerisme
Emile Jacqmainlaan 20 - Alhambragebouw

1000 BRUSSEL

Betreft: uw adviesvraag van 18 december 2006 - Voorontwerpdecreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiesector

Mijnheer de minister,

Kabinet van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	
DAATUM IN:	17-01-2007
NR IN:	K02-6-I-07-0124
DAATUM UIT:	
NR UIT:	

De SERV heeft op 17 januari 2007 uw adviesvraag over het "voorontwerpdecreet tot regeling van de toeristische logiesector" besproken. Ter voorbereiding van deze bespreking is de sectorale commissie toerisme via een schriftelijke procedure geraadpleegd

De raad staat positief tegenover de voorgenomen stroomlijning van het handhavingsbeleid binnen de drie deelsectoren van het toerisme. De raad brengt dan ook een positief advies uit.

Toch wenst de raad uw aandacht te vragen voor twee zaken. De memorie van toelichting verwijst naar een koepeldecreet dat in voorbereiding is. We stellen vast dat de motivering om voorafgaand aan de opmaak van dit koepeldecreet toch al een nieuw handhavingsdecreet op te maken niet expliciet is toegelicht, in het bijzonder in de bijgevoegde RIA.

Verder vraagt de raad – verwijzend naar wat in de memorie van toelichting overigens is aangegeven – dat toch op een meer formele manier waarborgen zullen opgenomen worden die er voor zorgen dat de onderscheiden functies van Toerisme Vlaanderen bij het handhavingsbeleid duidelijk gescheiden zijn

Met bijzondere hoogachting,

Caroline Copers
voorzitter.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.251/3

VAN DE AFDELING WEIGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 5 februari 2007 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector", heeft op 27 februari 2007 het volgende advies gegeven:

CE

42 251/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in:

- het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven;
- het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve bedrijven, en,
- het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen".

Met de ontworpen wijzigingen wordt beoogd een grotendeels uniforme regeling uit te werken wat het handhavingsbeleid beleid betreft, in de sector van de logiesverstrekkende bedrijven, van de terreinen voor openluchtrecreatieve bedrijven, en van de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het raam van "Toerisme voor Allen".

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

3. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gemeenschapsaangelegenheid.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat het ontwerp niet enkel gemeenschapsaangelegenheden regelt, doch ook gewestaangelegenheden.

De ontworpen regeling strekt er onder meer toe de niet-naleving te sanctioneren van vestigingsvoorwaarden inzake toerisme, begrepen als voorwaarden voor het verkrijgen en het behouden van een exploitatievergunning voor logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven. Alzo regelt het ontwerp een aangelegenheid als bedoeld in artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens die bepaling zijn de gewesten bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme.

In artikel 1 van het ontwerp dient dan ook te worden vermeld dat het decreet een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid regelt.

Artikel 2

4. Luidens het ontworpen artikel 7, § 1, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 kan een administratieve geldboete worden opgelegd aan degene die zonder vergunning een logiesverstrekkend bedrijf exploiteert.

Krachtens het ontworpen artikel 8, § 1, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 5 van het ontwerp) kan een administratieve geldboete worden opgelegd niet enkel aan degene die zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve bedrijven exploiteert, maar ook aan degene die dergelijk terrein laat exploiteren.

CE

42.251/3

Aangezien het hier een gelijkwaardige regeling lijkt te betreffen, is het de Raad van State niet duidelijk of voor dit verschil in behandeling een deugdelijke verantwoording kan worden gegeven.

Indien de stellers van het ontwerp evenwel menen dat er redenen zijn die dat verschil in behandeling kunnen verantwoorden, zouden zij die in de memorie van toelichting moeten uiteenzetten.

5. Het ontworpen artikel 7, § 3, eerste volzin, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 bepaalt dat de beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord.

Het verdient aanbeveling die hoorplicht in de tekst nader uit te werken.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor het ontworpen artikel 8, § 3, eerste volzin, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 5 van het ontwerp) en artikel 15, § 3, eerste volzin, van het voornoemde decreet van 18 juli 2003 (artikel 8 van het ontwerp).

6. Het ontworpen artikel 7, § 5, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 bepaalt dat in geval van betwisting van de beslissing van Toerisme Vlaanderen tot het opleggen van een administratieve geldboete, beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg.

De beslissingen van Toerisme Vlaanderen om een administratieve geldboete op te leggen, zijn administratieve rechtshandelingen. De beslissing waarbij een geldboete wordt opgelegd, is derhalve, op grond van de door de federale wetgever vastgestelde bevoegdheidsregels, normaal vatbaar voor een beroep tot vernietiging bij de Raad van State (artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Wellicht wordt van die bevoegdheidsregeling afgeweken, omdat enkel door aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid te geven om van het beroep tegen een administratieve geldboete kennis te nemen, gewaarborgd kan worden dat een rechter met volle rechtsmacht oordeelt, inachtgenomen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Arbitragehof terzake ⁽²⁾.

Het verdient aanbeveling die verantwoording in de memorie van toelichting op te nemen.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor het ontworpen artikel 8, § 5, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 5 van het ontwerp) en artikel 15, § 5, van het voornoemde decreet van 18 juli 2003 (artikel 8 van het ontwerp)

7. Luidens het ontworpen artikel 7, § 6, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 kan "Toerisme Vlaanderen, of ingeval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, [...] bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag".

Dat artikel 7, § 6, is onduidelijk geformuleerd aangezien de ontworpen regeling in die zin kan worden begrepen dat Toerisme Vlaanderen eerst een (eerste) bedrag bepaalt en vervolgens een tweede bedrag, dat rekening houdt met verzachtende omstandigheden.

Dit lijkt echter niet de bedoeling te zijn, en de stellers van het ontwerp dienen dan ook het ontworpen artikel te verduidelijken.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald ten aanzien van het ontworpen artikel 8, § 6, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 5 van het ontwerp) en artikel 15, § 6, van het voornoemde decreet van 18 juli 2003 (artikel 8 van het ontwerp).

(2) EHRM, 4 maart 2004, *Silvester's Horeca Service t. België*, nr. 47650/99; Arbitragehof, nr. 128/99, 7 december 1999, B.15; Arbitragehof, nr. 96/2002, 12 juni 2002, B.4.1 tot B.4.3; Arbitragehof, nr. 105/2004, 16 juni 2004, B.7.3.

Artikel 3

8. Met betrekking tot de mogelijkheid, bedoeld in het ontworpen artikel 7bis van het voornoemde decreet van 20 maart 1984, om de onmiddellijke stopzetting te bevelen van de exploitatie die plaatsvindt zonder vergunning, met inbegrip van de mogelijkheid om te verzegelen en tot de "inbeslagname om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen", dient de decreetgever te oordelen of de rechterlijke toetsing *a posteriori*, afdoende is, dan wel of een voorafgaand rechterlijk optreden noodzakelijk is. Het beginsel is immers dat ook de overheid zich vooraf tot de rechter moet wenden om dwang uit te oefenen; het is slechts wanneer er zwaarwichtige redenen zijn dat kan worden afgeweken van dit beginsel.

Ook dient te worden beoordeeld of de maatregel dermate dringend is dat dient te worden afgezien van de hoorplicht. Zo niet, wordt van die plicht best uitdrukkelijk gewag gemaakt, te meer daar uit de woorden "de onmiddellijke stopzetting" zou kunnen worden afgeleid dat die plicht te dezen niet geldt, en wordt ze best georganiseerd.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor het ontworpen artikel 8bis van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 6 van het ontwerp).

9. Luidens het ontworpen artikel 7bis, zesde lid, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 kan de betrokkene met een procedure zoals in kort geding de opheffing van het bevel tot stopzetting vorderen en dient die vordering te worden gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie is gelegen.

Met die ontworpen bepaling wordt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aangewezen als de bevoegde rechter om kennis te nemen van de vordering en wordt derhalve een aangelegenheid geregeld die in beginsel behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid. De decreetgever is slechts bevoegd om dat terrein te betreden, indien hij zich daarvoor kan beroepen op de impliciete bevoegdheden, als bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om in de memorie van toelichting de nodige verantwoording terzake te geven.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor het ontworpen artikel 8bis, zesde lid, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 6 van het ontwerp).

Artikel 4

10. In de mate dat de algemene toezichtsbepaling ook geldt ten aanzien van de uitvoeringsbesluiten van het voornoemde decreet van 20 maart 1984, schrijve men in het ontworpen artikel 8, eerste lid, eerste volzin, *in fine*, van het decreet van 20 maart 1984 "de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten" in plaats van "de naleving van de bepalingen van dit decreet".

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald ten aanzien van het ontworpen artikel 9, eerste lid, eerste volzin, *in fine*, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 7 van het ontwerp) en ten aanzien van het ontworpen artikel 16, eerste lid, eerste volzin, *in fine*, van het voornoemde decreet van 18 juli 2003 (artikel 9 van het ontwerp).

11. Krachtens het ontworpen artikel 8, tweede lid, van het voornoemde decreet van 20 maart 1984 (ontworpen artikel 4), heeft het op regelmatige wijze ter kennis gebrachte "proces-verbaal" bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Al wordt in het ontworpen decreet niet langer voorzien in strafsancties en komen administratieve sancties, evenwel met een strafrechtelijk karakter, in de plaats daarvan, geldt *mutatis mutandis* hetgeen het Arbitragehof heeft geoordeeld omtrent het verlenen van een bijzondere bewijswaarde van eigenlijke processen-verbaal. In tal van arresten heeft het Hof daaromtrent erop gewezen dat zulk een regel een uitzondering vormt op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting en derhalve ook op de regel van de vrije bewijslevering in strafzaken, waarbij de rechter, naar eigen overtuiging, de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald element, zodat het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit op een redelijke verantwoording dient te

CE

42.251/3

berusten en het de rechten van de overtreder niet op een onevenredige wijze mag beperken ⁽³⁾.

De Raad van State dient evenwel te dezen vast te stellen dat eerder de onworpen regel wordt beschreven dan dat erin een verantwoording wordt opgenomen voor die afwijking op de algemene regel. De memorie van toelichting dient met zulke verantwoording te worden aangevuld ⁽⁴⁾.

Die opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor het ontworpen artikel 9, tweede lid, van het voornoemde decreet van 3 maart 1993 (artikel 7 van het ontwerp) en voor het ontworpen 16, tweede lid, van het voornoemde decreet van 18 juli 2003 (artikel 9 van het ontwerp).

Artikelen 10 en 11

12. Het verdient aanbeveling om de artikelen 10 en 11 om te werken tot wijzigingsbepalingen van respectievelijk de voornoemde decreten van 20 maart 1984, van 3 maart 1993 en van 18 juli 2003, en de ontworpen bepalingen te integreren in de overeenkomstige hoofdstukken van het ontwerp.

Indien de stellers van het ontwerp evenwel de artikelen 10 en 11 van het ontwerp als autonome bepalingen wensen te behouden, dienen in artikel 10, *in fine*, van het ontwerp de woorden "in dit decreet" te worden vervangen door een verwijzing naar respectievelijk het decreet van 20 maart 1984, het decreet van 3 maart 1993 en het decreet van 18 juli 2003.

⁽³⁾ Zie o.m. Arbitragehof, nr. 40/2000 van 6 april 2000, B.14.1 en Arbitragehof, nr. 16/2001, 14 februari 2001, B.12.1.

⁽⁴⁾ Vgl. bijv. met de verantwoording die wordt weergegeven in Arbitragehof, nr. 161/2004 van 20 oktober 2004, B.4.

CE

42 251/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHI,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHI

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven

Artikel 2

Artikel 7 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 7

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die zonder vergunning een logiesverstrekkend bedrijf als vermeld in artikel 3, §1, exploiteert of die wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 5.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 8.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzoekschrift, beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.

§10. Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, zal de Vlaamse Regering bij besluit de personeelsleden binnen haar diensten machtigen om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboeten, vermeld in dit artikel, en eventuele invorderingskosten te verhalen.”.

Artikel 3

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 18 juli 2003 en 19 maart 2004, wordt een artikel 7bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 7bis

De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen, na voorafgaande ingebrekestelling, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie, vermeld in artikel 3, §1, die plaatsvindt zonder vergunning. Ze zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling, en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als zij niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voornoemde bevel op een zichtbare plaats aan.

De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 8 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Op straffe van verval moet het bevel tot stopzetting van de exploitatie binnen een termijn van vijftien kalen-

derdagen, na ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene werd gehoord, door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 8, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

De betrokkene kan met een procedure zoals in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.”.

Artikel 4

Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het logiesverstreckende bedrijf, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme

Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

HOOFDSTUK III

Wijzigingen van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven

Artikel 5

Artikel 8 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die zonder vergunning een terrein voor openlucht recreatieve verblijven als vermeld in artikel 2, §2, exploiteert, laat exploiteren, gebruikt of laat gebruiken, of die wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken, vermeld in artikel 6.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 9.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangezekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzoekschrift, beroep aangetekend worden bij de

rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.

§10. Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, zal de Vlaamse Regering bij besluit de personeelsleden binnen haar diensten machtigen om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboeten, vermeld in dit artikel, en eventuele invorderingskosten te verhalen.”.

Artikel 6

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 7 juli 1998, 13 april 1999, 19 maart 2004 en 7 mei 2004, wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 8bis

De agenten van de federale en de lokale politie, en de personen die door de Vlaamse Regering zijn gemachtigd om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet, kunnen, na voorafgaande ingebrekestelling, ter plaatse de onmiddellijke stopzetting bevelen van de exploitatie, vermeld in artikel 2, §2, die plaatsvindt zonder vergunning. Ze zijn ertoe gemachtigd om alle maatregelen te nemen, met inbegrip van verzegeling, en inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot stopzetting te kunnen toepassen.

De stopzetting wordt opgelegd door middel van een schriftelijk bevel tot onmiddellijke stopzetting van de exploitatie.

Als zij niemand ter plaatse aantreffen, brengen ze het voornoemde bevel op een zichtbare plaats aan.

De vaststellingen tot stopzetting van de exploitatie worden vastgelegd in een proces-verbaal dat conform artikel 9 wordt opgesteld. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt bezorgd aan de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

Op straffe van verval moet het bevel tot stopzetting van de exploitatie binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, na ontvangst van het proces-verbaal door de minister en nadat de betrokkene werd gehoord, door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen vijf werkdagen verzonden naar de personen, vermeld in artikel 9, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert.

De betrokkene kan met een procedure zoals in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Deel IV, boek II, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.”.

Artikel 7

Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 9

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bijzondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het terrein voor openluchtrecreatieve verblijven, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’

Artikel 8

Artikel 15 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefe-

nen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’ wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 15

§1. Een administratieve geldboete van 250 euro tot 25.000 euro kan worden opgelegd aan degene die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een erkenning, label of beschermde benaming als vermeld in dit decreet.

§2. Toerisme Vlaanderen beschikt over een termijn van zes maanden om een administratieve geldboete op te leggen, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 16.

§3. De beslissing van Toerisme Vlaanderen wordt genomen nadat de betrokkene werd gehoord. Als een administratieve geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen die moet worden betaald.

§4. De betrokkene wordt van de beslissing, vermeld in §3, op de hoogte gebracht met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden.

§5. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in §3, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving, vermeld in §4, door middel van indiening van een verzoekschrift, beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in wiens rechtsgebied de exploitatie gelegen is. Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§6. Toerisme Vlaanderen, of in geval van beroep, de rechtbank van eerste aanleg, kan bij verzachtende omstandigheden het bedrag van de opgelegde administratieve boete verminderen, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§7. Als verscheidene overtredingen, die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen of aan de rechtbanken van eerste aanleg, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat ze evenwel meer mogen bedragen dan 250.000 euro.

Als Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg vaststelt dat overtredingen die al het voorwerp

waren van een in kracht van gewijsde getreden beslissing en andere feiten die erbij aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat ze bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste overtredingen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde bijzonder opzet, wordt bij de straftoemeting rekening gehouden met de al opgelegde sancties. Als die voor een juiste bestraffing van al die overtredingen voldoende lijken, spreekt Toerisme Vlaanderen of de rechtbank van eerste aanleg zich over de schuldvraag uit en verwijst in de beslissing naar de al opgelegde sancties.

§8. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in §1 en §7, verdubbeld.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de andere regels voor de betaling van de administratieve geldboete nader.

§10. Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, zal de Vlaamse Regering bij besluit de personeelsleden binnen haar diensten machtigen om de onbetwiste en opeisbare administratieve geldboeten, vermeld in dit artikel, en eventuele invorderingskosten te verhalen.”.

Artikel 9

Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 16

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie oefenen de personen die door de Vlaamse Regering daartoe zijn gemachtigd, toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Ze worden ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. Ze kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

Het opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van het verlies van de aan de akte toekomende bij-

zondere bewijskracht, met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, aan de overtreder bezorgd en in voorkomend geval aan de eigenaar van het verblijf, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die aanvangt de eerste kalenderdag nadat het proces-verbaal is opgesteld.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, bezorgd aan Toerisme Vlaanderen en, in voorkomend geval, aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De Vlaamse Regering kan de regels voor de inhoud van het proces-verbaal nader bepalen.”.

Brussel, 30 maart 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

Reguleringsimpactanalyse

Reguleringsimpactanalyse voor het voorontwerp van decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector

1 Titel

Het voorontwerp van decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector

2 Aanleiding en doel

2.1. Aanleiding

2.1.1. Weinig strafvervolgning

In de huidige regelgeving op de hotels (het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven), de campings (het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven) en op de exploitaties in het kader van "Toerisme voor Allen" (het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen") wordt de exploitatie zonder vergunning (, in strijd met de vergunning of in het geval van "Toerisme voor Allen" personen die er zich wederrechtelijk op beroepen houder te zijn van de betreffende erkenning) beteugeld met strafsancities.

Op grond van deze formele wetten zijn onder meer ambtenaren en personeelsleden van het agentschap Toerisme Vlaanderen bevoegd om processen-verbaal op te maken tegen niet-vergunde hotels en campings en wederrechtelijke houders van de "Toerisme voor Allen"-erkenning. Deze processen-verbaal worden aan het Openbaar Ministerie bezorgd dat desgevallend de strafrechtelijke vervolging op gang brengt.

De Vlaamse overheid heeft vandaag weinig vat op wat er met de processen-verbaal die inbreuken vaststellen, gebeurt. Het Openbaar Ministerie alleen bepaalt immers de opportuniteit van de strafvervolgning. De cijfers bewijzen dat inbreuken op de toeristische regelgeving voor vele parketten geen prioriteit is.

In de praktijk blijken de processen-verbaal immers weinig aanleiding te geven tot effectieve vervolging voor de strafrechtbanken. De objectieve kans dat men na een geconstateerde overtreding aldus een sanctie krijgt (sanctiekans) is klein.

Bijvoorbeeld: in de periode 2000-2005 werden er 99 processen-verbaal opgesteld tegen niet-vergunde campings. 58 processen-verbaal werden geseponneerd, 7 leidden tot een strafrechtelijke veroordeling en 34 bevinden zich in onderzoek.

De mate van bereidheid van het overgrote deel van deze doelgroep om zich te conformeren aan de regels (de normgetrouwheid van de doelgroep) is thans voldoende hoog: ongeveer 80% van de Vlaamse terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven beschikt momenteel over de noodzakelijke exploitatievergunning en uit de herinspecties van deze vergunde terreinen blijkt dat de sector in het algemeen de regels voldoende naleeft.

De vaststelling is dus dat verbaliseren maar in beperkte mate tot vervolging leidt. Het gevolg hiervan is dat er in Vlaanderen een aantal toeristische exploitanten ongestraft een illegale toestand in stand kunnen houden. Naast het feit dat de sanctiekans klein is, wegen de huidige sancties voor een aantal overtreders te licht. De huidige mogelijke sancties wegen niet zwaar genoeg om een aantal uitbaters te 'overtuigen' zich te conformeren met de regelgeving.

Deze toestand is problematisch.

Eenzijds ondergraaft deze toestand het beoogde kwaliteitsbeleid in de toeristische sector.

Anderzijds werkt het oneerlijke concurrentie in de hand. Wanneer uitbaters van toeristische infrastructuur gedurende jaren in strijd met de regelgeving exploiteren, gaat dit ten koste van uitbaters die vaak hebben geïnvesteerd om wel in orde te zijn met de geldende reglementering. De sector vraagt daarom dat de overheid optreedt tegen uitbaters die handelen in strijd met de betreffende regelgevingen.

Bovendien tast de ongelijke behandeling het vertrouwen van de toeristische ondernemers en van de beroepsfederaties in de overheid aan.

De bekendheid met en de duidelijkheid van de toepasselijke regelgeving is bij de doelgroep thans voldoende. Daarnaast verstrekken de bevoegde diensten van Toerisme Vlaanderen voldoende inlichtingen en medewerking bij het zoeken naar oplossingen voor knelpunten en problemen die zich in bepaalde dossiers stellen.

2.1.2. Geen mogelijkheid tot sluiting op initiatief van de Vlaamse overheid

Zoals hierboven uiteengezet rijst een probleem van de handhaving van de bestaande regelgeving. Daarnaast is er een tekort in de huidige regelgeving. De Vlaamse overheid kan immers niet tot sluiting van een niet-vergunde exploitatie overgaan. Dit heeft tot gevolg dat een dergelijke illegale exploitatie soms gedurende jaren verder kan worden geëxploiteerd. De Vlaamse overheid mist dus een stok achter de deur om onwillige exploitanten van een toeristische exploitatie ertoe aan te zetten zich te conformeren aan de regelgeving.

2.1.3. Het regeerakkoord 'Vertrouwen geven. Verantwoordelijkheid nemen.'

In het Vlaamse Regeerakkoord 2004-2009 verbonden de Vlaamse coalitiepartners zich ertoe werk te maken van een samenleving met minder regels, maar beter gehandhaafde regels. Hierin kadert het engagement van de Vlaamse Regering om het regelgevingsproces goed te organiseren. Eén van de instrumenten daartoe is het verminderen van het aantal strafsancities, en, waar dat nodig is, het vervangen van strafsancities door administratieve sancities.

2.2. Doelstelling en effecten

De Vlaamse minister van Toerisme beoogt tot een efficiënt en effectief toeristisch handhavingsbeleid te komen. Het huidige handhavingssysteem moet daarom worden verbeterd.

Op die manier moet een halt toegeroepen worden aan de ongunstige effecten daarvan, met name de ongelijke kwaliteit van de toeristische exploitaties, de oneerlijke concurrentie als gevolg van het inefficiënte handhavingsbeleid en de aantasting van het vertrouwen van de toerist en van de toeristische ondernemer in de sector en in de overheid.

3 Opties

Optie 1: nulloptie: Aan de regelgeving wordt niets gewijzigd. Dit betekent dat het bestaande systeem van strafsancties onverkort blijft bestaan.

Optie 2: Aan de regelgeving wordt niets gewijzigd. Wel wordt beoogd om tot een efficiëntere handhaving te komen bijvoorbeeld door afspraken te maken met het Openbaar Ministerie. Dit kadert in de verklaring van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement van 18 mei 2005 waarin wordt aangekondigd dat de Vlaamse Regering over het handhavingsbeleid en de strafbaarheidsstellingen een permanent overleg wil opstarten met de federale minister van Justitie en het College van Procureurs-generaal, teneinde de vervolgingsprioriteit mee te helpen bepalen. (alternatief voor traditionele regulering).

Optie 3: De regelgeving wordt gewijzigd. In de drie betreffende sectordecreten toerisme wordt de strafsanctie vervangen door administratieve sancties, en wordt voorzien in een aangepaste sanctieregeling.

4 Effecten

4.1 Optie 1

Baten en kosten.

De doelgroepen die voor elk van de opties onderscheiden worden zijn: de toeristen(burgers), de exploitanten van toeristische bedrijven (inclusief de "Toerisme voor Allen"-verenigingen en -ondersteuningspunten, grosso modo: de bedrijven), de Vlaamse overheid (Toerisme Vlaanderen) en het Openbaar Ministerie.

Enkele cijfergegevens:

- In 2005 waren er in het Vlaamse Gewest in totaal 7.685.929 overnachtingen in hotels, 1.947.299 in campings, 3.582.280 in vakantieparken en 3.821.053 in logiesaccommodaties voor doelgroepen (jeugdtoerisme, kuuroorden,...).

- De campingovernachtingen vonden plaats in één van de 246 vergunde terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (uiteenvallend in 238 campings en kampeerverblijfparken en 8 vergunde vakantieparken), die samen goed zijn voor 56.700 plaatsen. 53 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven beschikten op dat ogenblik niet over de noodzakelijke exploitatievergunning waarvan 20 terreinen zonevreedemd gesitueerd zijn.

- Eind 2005 waren er in Vlaanderen 1.134 vergunde logiesverstreckende bedrijven. Het totaal aantal kamers dat hiermee overeenstemt bedroeg 29.323.

Elk vergund hotel en vergunde camping wordt minstens driejaarlijks ge(her)inspecteerd door deskundigen van Toerisme Vlaanderen om na te gaan of de exploitatie nog in overeenstemming is met de regelgeving en de afgeleverde exploitatievergunning. De betreffende exploitatievoorwaarden en classificatienormen werden per besluiten vastgelegd.

Daarnaast volgt Toerisme Vlaanderen wat aangeboden wordt aan de markt voldoende pro-actief op zodat de controlekans op illegale (niet-vergunde) exploitaties voldoende groot is. Bovendien zijn de doelgroepen in het algemeen geneigd geconstateerde overtredingen te melden aan Toerisme Vlaanderen.

Er mag vanuit gegaan worden dat de meldings-, controle en detectiekans van overtredingen voldoende groot is.

- Accommodaties, verenigingen en ondersteuningspunten in het kader van "Toerisme voor Allen" worden niet vergund maar erkend. Midden 2006 waren er in Vlaanderen 168 erkende "Toerisme voor Allen"-verblijven (uiteenvallend in 151 jeugdverblijven en 17 volwassenenverblijven), 7 erkende managementondersteuningpunten en 12 erkende opstaporganisaties.

	Baten		Kosten	
	omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
1. Burgers	1. De strafrechtelijke sanctie biedt de burger een bepaalde garantie van kwaliteit van toeristische exploitaties of toeristische actoren. 2. Het biedt burgers een bepaald vertrouwen in de sector.		1. De strafrechtelijke sanctie is voor de burger een eerder theoretische garantie, gelet op het gering aantal strafrechtelijke veroordelingen. 2. Hetzelfde geldt voor het vertrouwen van de consument in de sector.	
2. Bedrijven	1. De bestaande strafrechtelijke sancties bieden de bedrijven bepaalde waarborgen van eerlijke concurrentie. 2. Het bestaan van sancties geeft de sector vertrouwen in de overheid.		1. Gelet op het kleine aantal strafrechtelijke veroordelingen is dit een eerder theoretische garantie. In de praktijk kunnen onvergunde exploitaties of activiteiten vaak ongehinderd verder gaan. Het gevolg is dat de eerlijke concurrentie en het vertrouwen van de sector in de overheid wordt aangetast en dat de toeristische sector aan kwaliteit inboet. 2. Een bedrijf dat vervolgd wordt op basis van de bestaande regelgeving, moet zijn verdediging organiseren, d.w.z. verhoren door de verbalisanten, verdediging bij de rechtbank, met alle kosten vandien (bijv. kosten voor een eventuele raadsman) 3. Er kan een lange periode verlopen tussen het vaststellen van de inbreuk en de sanctie. Zelfs wanneer er niet vervolgd wordt, breekt voor de overtreder een lange periode van onzekerheid aan.	
3. Vlaamse overheid	1. De daartoe gemachtigde ambtenaren en personeelsleden maken processen-verbaal op tegen niet-vergunde bedrijven of tegen bedrijven die handelen in strijd met de verleende vergunning, en maken die over aan het parket voor verder gevolg. Het		1. De Vlaamse overheid heeft weinig impact op het gevolg dat wordt gegeven aan inbreuken op de regelgeving. Uit de cijfers blijkt dat er weinig processen-verbaal resulteren in strafrechtelijke veroordeling. 2. In geval van vervolging voor de strafrechtbank,	

4. Openbaar Ministerie	Openbaar Ministerie bepaalt het gevolg dat aan de klacht wordt gegeven. 2. De Vlaamse overheid kan bedrijven die een strafrechtelijke inbreuk begaan rechtstreeks dagvaarden voor de strafrechtbank. Het Openbaar Ministerie bepaalt welk gevolg wordt gegeven aan de processen-verbaal. Nadat het onderzoek is afgerond bepaalt het Openbaar Ministerie tot seponering of tot vervolging voor de strafrechtbank. In geval van vervolging moet de normale strafrechtelijke procedure worden afgehandeld (dagvaarding, vordering, zitting...)	kunnen zich voor de Vlaamse overheid verdedigingskosten stellen (bijv. om zich burgerlijke partij te stellen) .
------------------------	--	---

Totaal

Juridisch-technische effecten

De bestaande decreten blijven ongewijzigd bestaan. Dit wil zeggen dat de regelgeving niet gestroomlijnd is/wordt.

4.2 Optie 2

Baten en kosten

	Baten		Kosten	
	omschrijving	schatting	Omschrijving	schatting
1. Burgers	De afspraken met het Openbaar Ministerie hebben tot gevolg dat de burger grotere zekerheid heeft dat gevolg wordt gegeven aan inbreuken op toeristische regelgeving.		De kosten voor de burger zijn gereduceerd ten opzichte van de nuloptie. Hij heeft immers meer garanties over de kwaliteit van de toeristische accommodatie en de toeristische dienstverlening, omdat hij erop kan vertrouwen dat inbreuken gesanctioneerd zullen worden.	
2. Bedrijven				
3. Vlaamse overheid				
4. Openbaar Ministerie				

Totaal

Verdelingseffecten

De effecten van de tweede optie laten zich vooral voelen voor het Openbaar Ministerie. De werklust van het Openbaar Ministerie stijgt, daar waar er geen bijkomende belasting is van de Vlaamse overheid.

Juridisch-technische effecten

Geen in vergelijking met de nuloptie.

4.3 Optie 3

Baten en kosten

	Baten		Kosten	
	omschrijving	schatting	Omschrijving	schatting
1. Burgers	1. De burgers hebben meer zekerheid dat de toeristische accommodaties (en verenigingen) aan kwaliteitsstandaarden voldoen, doordat er grotere kans op sanctionering van inbreuken is. Dit vergroot op zijn beurt hun vertrouwen in de toeristische sector. 2. Door de invoering van stopzetting van een onvergunde exploitatie kan korter op de bal gespeeld worden. Dit geeft de burger een bijkomende zekerheid op kwaliteit in de toeristische sector.			
2. Bedrijven	De oneerlijke concurrentie wordt aangepakt: wie in strijd met de regelgeving handelt wordt aangepakt. Dit vergroot het vertrouwen van de toeristische sector in de overheid.		De pakkans vergroot. Niet-vergunde (in het geval van "Toerisme voor Allen" wederrechtelijk van de erkenning gebruikmakende) exploitaties hebben meer kans om gesanctioneerd te worden, met de stijging van de verdedigingskosten als gevolg	
3. Vlaamse overheid	1. Toerisme Vlaanderen krijgt de sleutel voor het handhavingsbeleid in handen. Dit betekent dat de Vlaamse overheid kan vervolgen. Zij kan een echt vervolgingsbeleid ontwikkelen met aandacht voor de proportionaliteit. 2. Bovendien stijgt het arsenaal van sanctiemogelijkheden, m.n. omdat het mogelijk wordt een onvergunde exploitatie stop te zetten. Hierdoor kan Toerisme Vlaanderen kort op de bal spelen en kiezen voor de meest geschikte sanctie.		Als Toerisme Vlaanderen de volledige handhavingsketen in handen heeft, vraagt dit een beperkte bijkomende inzet van middelen, m.n. om de sancties op te leggen	
4. Openbaar ministerie	Ruimte voor andere vervolgingsprioriteiten buiten toerisme		Het Openbaar Ministerie is zijn grip op het toeristische handhavingsbeleid kwijt.	

Totaal

Juridisch-technische effecten

Er komt één handhavingsdecreet in de toeristische logiessector. Dit betekent een belangrijke juridisch-technische vereenvoudiging.

Dit voorontwerp van decreet stroomlijnt de sanctiemogelijkheden in de drie sectorale wetgevingen binnen het beleidsdomein toerisme. Inbreuken op het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven, op het decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en op het "Toerisme voor Allen"-decreet komen in aanmerking voor dezelfde sancties, t.w.:

- een administratieve geldboete van ten minste 250 EUR en ten hoogste 25.000 EUR;
- de onmiddellijke stopzetting van de exploitatie zonder vergunning (enkel in het geval van hotel- en kampeereexploitaties).

De mogelijkheid tot stopzetting van de exploitatie wordt enkel ingevoerd in de hotel- en kampeerregelgeving (waar er gewerkt wordt met vergunningen) en niet in het "Toerisme voor Allen"-decreet waar er gewerkt wordt met (niet-verplichte) erkenningen.

Ook de procedures die leiden tot het opleggen van één of beide sancties worden gelijkgeschakeld. Met respect voor de rechten van verdediging wordt bepaald hoe de sancties opgelegd kunnen worden, en hoe hiertegen beroep kan worden aangetekend.

Bovendien wordt ook de vaststelling van de inbreuken eenvormig. Elke inbreuk op de sectorwetgeving wordt vastgesteld met een proces-verbaal, dat gelijke bewijskracht heeft en dat binnen eenzelfde termijn en op een gelijkaardige manier wordt bezorgd aan de overtreder, in voorkomend geval aan de eigenaar, aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester van de gemeente waar de exploitatie ligt.

De inbreuken worden vastgesteld door middel van een proces-verbaal dat bijzondere bewijskracht heeft, m.n. dat geldt tot bewijs van het tegendeel. De processen-verbaal moeten op straffe van verval van die bijzondere bewijskracht binnen dezelfde termijn, op dezelfde wijze en aan dezelfde personen bezorgd worden.

5 Uitwerking, uitvoering en monitoring

Er werd gekozen voor de derde optie, met name één handhavingsdecreet in de toeristische logiesector.

Deze optie heeft onmiskenbaar vele voordelen:

1. Het handhavingsbeleid wordt effectiever en efficiënter doordat de bestaande strafsancities door administratieve sancties vervangen worden.

Het invoeren van een systeem van administratieve geldboeten biedt voordelen:

- een betere handhaving van de reglementering die slechts zelden of niet leidde tot strafvervolgning en dus vaak ongestraft bleef;
- door een betere handhaving wordt een kwaliteitsbeleid mogelijk en wordt een halt toegeroepen aan oneerlijke concurrentie;
- de ontlasting van de parketten en van de strafgerechten van een groot deel van de strafvervolgning. Dit betekent dat het parket zich prioritair kan toeleggen op haar echte vervolgingsprioriteiten.

Dezelfde efficiëntie en effectiviteit kunnen niet worden bereikt met optie twee. Het is immers onzeker of het overleg tussen de Vlaamse overheid en de federale minister van Justitie en het College van Procureurs-generaal wel tot een grotere vervolgingsgraad zal leiden. De medewerking van het federale niveau is niet gegarandeerd. Bovendien is het mogelijk dat de werkbelasting van de parketten het überhaupt onmogelijk maakt om vervolgingsprioriteit te geven aan inbreuken op de toeristische regelgeving.

2. De vervanging van strafsancities door administratieve sancties is ook verantwoord vanuit de aard van de inbreuk. In de huidige regelgeving is strafbaar gesteld (grosso modo): het exploiteren zonder vergunning of het exploiteren in strijd met de verleende vergunning (in het kader van "Toerisme voor Allen" het wederrechtelijk gebruiken van de betreffende erkenning). Dat is een eerder administratieve inbreuk. Vanuit dat oogpunt is het logisch die inbreuk ook te sanctioneren met een administratieve sanctie.

3. De vervanging van de strafsancities door administratieve sancties is een basisoptie van het Vlaamse Regeerakkoord 2004-2009. In de toeristische regelgeving is dit absoluut verantwoord, gelet op de geringe vervolgingsgraad door de parketten, en door de aard van de inbreuk (cfr. punt 2).

4. Uiteraard belet de vervanging van de strafsancities door administratieve sancties niet dat de exploitant van een toeristische accommodatie die een inbreuk begaat op andere

regelgeving (bijv. op het decreet op de ruimtelijke ordening, op de wet handelspraktijken,...) op basis van die wetgeving strafrechtelijk wordt vervolgd. Dit is het principe van de ééndaadse samenloop die uiteraard onverkort van toepassing blijft.

5. Tenslotte wordt met deze optie tegemoet gekomen aan een hiaat in de huidige regelgeving. Voortaan wordt het immers ook mogelijk om een niet-vergunde (hotel- of kampeer)exploitatie stop te zetten.

5.1 Uitwerking

De Vlaamse minister van Toerisme bereidt momenteel een koepeldecreet voor alle toeristische logiesvormen voor. Hierin zal een uniform en eenvormig vergunningenbeleid én handavingsbeleid voor de hele sector worden opgenomen.

In afwachting hiervan is het raadzaam om de handhaving van de vigerende regelgeving inzake logiesverstrekkende bedrijven, terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en verenigingen en verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" nu reeds op efficiënte wijze te verzekeren. De Vlaamse overheid moet immers doeltreffend kunnen optreden tegen flagrante overtredingen van de regelgeving om een halt toe te roepen aan toestanden van oneerlijke concurrentie. Tevens moet zij de kwaliteit van de sector kunnen garanderen. De Vlaamse overheid moet zo snel als mogelijk over de daartoe vereiste instrumenten beschikken.

Vandaar dat nu wordt geopteerd voor een (grosso modo) eenvormige aanpak van de handhaving in de drie betreffende sectordecreten toerisme. Deze gestroomlijnde bepalingen kunnen later worden overgenomen in het koepeldecreet logiesvormen, dat ook dit handavingsdecreet kan opheffen.

5.2 Uitvoering en handhaving

Dit decreet zal in werking treden volgens de gemeenrechtelijke regel, m.n. 10 dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering zal desgevallend, op grond van de in het decreet vermelde delegaties, in uitvoeringsbesluiten voorzien.

Voor de implementatie (inclusief personeelsaanwervingen) en communicatie van dit voorstel zullen extra middelen voorzien worden binnen de begroting van Toerisme Vlaanderen (zie verder onder punt 7).

5.3 Toepassing van de Compensatieregel

Er is geen toename van de administratieve lasten.

In de bestaande sectorale wetgevingen worden inbreuken op de toeristische regelgeving reeds vastgesteld door politiediensten of de daartoe gemachtigde personen in een proces-verbaal dat voor verder gevolg aan het parket wordt bezorgd. Het parket bepaalt het gevolg dat aan dat proces-verbaal wordt gegeven. Bij vervolging ontstaat de verplichting voor het bedrijf om een boete te betalen, desgevallend na verdediging voor de rechtbank.

In dit voorontwerp van decreet blijven de verplichtingen voor de bedrijven (in het geval van "Toerisme voor Allen" de verblijven, verenigingen of ondersteuningspunten) ongewijzigd. De verschillen liggen in de instantie die eventueel vervolgt: m.n. niet langer het Openbaar Ministerie, maar wel de Vlaamse overheid.

5.4 Monitoring en evaluatie

Er is geen specifieke evaluatiebepaling opgenomen in de nieuwe regeling. De opvolging van de uitvoering van de regelgeving zal verlopen via de generieke instrumenten die voorzien zijn voor de werking van de Vlaamse overheid.

6 Consultatie

De ontwerp-regelgeving werd besproken met vertegenwoordigers van de betrokken toeristische sectoren. Voor de hierboven gestelde problematiek werd, door vertegenwoordigers van de verschillende sectoren, reeds een aantal malen aandacht gevraagd. De uitgangspunten van het voorgestelde beleid worden dan ook geaccepteerd door de doelgroepen.

Het voorontwerp van decreet werd daarnaast ter advies voorgelegd aan het technisch comité van de logiesverstreckende bedrijven tijdens de zitting van 23 mei 2006 en gunstig geadviseerd.

Het voorontwerp van decreet werd daarnaast ter advies voorgelegd aan het technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven tijdens de zitting van 27 juni 2006 en eveneens gunstig geadviseerd.

7 Overige informatie voor de Inspectie van Financiën

De budgettaire repercussies van dit voorstel (en haar uitvoeringsbesluiten) werden via bijkomende middelen vertaald in de ontwerp-begroting 2007 van Toerisme Vlaanderen.

Voor de implementatie (inclusief personeelsaanwervingen) en communicatie van de op stapel staande decreten (het reisbureau-decreet, het koepeldecreet en dit

handhavingsdecreet voor de toeristische logiesector) werd 200.000 euro extra voorzien binnen de begroting van Toerisme Vlaanderen.

Het invoeren van het principe van administratieve geldboeten in de 3 betreffende decreten zal potentiële inkomsten teweeg brengen voor de Vlaamse Gemeenschap.

Het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

8 Samenvatting

Inbreuken op de bestaande hotel-, kampeer- en "Toerisme voor Allen"-regelgeving, worden op heden bestraft met strafsancities.

De Vlaamse overheid heeft weinig vat op wat er met de opgemaakte processen-verbaal (die inbreuken vaststellen) gebeurt. Slechts een beperkt aantal processen-verbaal geven in de praktijk aanleiding tot een effectieve vervolging.

Deze toestand ondergraaft enerzijds het beoogde kwaliteitsbeleid en tast anderzijds het vertrouwen van de ondernemers in de overheid aan.

Om redenen van efficiëntie, effectiviteit en juridisch-technische vereenvoudiging wordt gekozen voor een handhavingsdecreet in de toeristische sector, waarbij de bestaande strafsancities worden vervangen door een administratieve sanctie, en waarbij het handhavingsbeleid in de drie toeristische regelgevingen (in materiële zin) wordt geüniformiseerd.

Dit voorstel voorziet dat inbreuken op het hotel-, kampeer- en "Toerisme voor Allen"-decreet in aanmerking komen voor dezelfde sancties, t.w.:

- een administratieve geldboete van ten minste 250 EUR en ten hoogste 25.000 EUR;
- de onmiddellijke stopzetting van de hotel- of kampeerexploitatie zonder vergunning.

De gekozen optie werd afgetoetst bij vertegenwoordigers van de betrokken doelgroepen en positief geadviseerd.

9 Contactinformatie

Geert Martin

Adjunct van de directeur - Beleid Toerisme

Afdeling Beleid

Departement Internationaal Vlaanderen

Boudewijnlaan 30 te 1000 Brussel

Tel +32 (0)2 553 00 80

Fax +32 (0)2 553 51 01

e-mail: geert.martin@iv.vlaanderen.be